

● KONEC LETOŠNJIH MDA

Prihodnje leto na svidenje

Z delovišča sta se vrnila še zadnji dve brigadi naše OK in ko se oziroma na letošnje delo naših brigad, smo lahko zadovoljni: vse štiri brigade so dosegle in celo presegle naša pričakovanja.

MDB Toneta Tomšiča je na akciji Palič 81 osvojila vsa priznanja in prejela tudi TRAK AKCIJE, najvišje priznanje, ki ga lahko osvoji brigada.

MDB Bratstva in enotnosti je doseglo na akciji Brkini 81. Brigada je bila enkrat udarna in prejela priznanje za organizacijsko obrambnega dne. Rezultati te brigade so skromnejši, a ne smemo pozabiti, da je bila med najmlajšimi v Sloveniji: po-

prečna starost brigadirjev je bila 15,1 leta.

MDB Toneta Tomšiča je sodelovala tudi na akciji Posočje 81, kjer je dosegla zelo dobre rezultate in je le za las ostala brez Traka akcije. V tej brigadi je sodelovalo tudi 8 mladincev iz bratske občine Bileća.

MDB II. grupe odredov pa je sodelovala na MDA Bela krajina 81 in lahko zapišemo, da je do-

stojno predstavljala mladino naše občine tako na trasi kot v naselju.

Brigadirji vseh štirih brigad pa so navezali nova prijateljstva z brigadirji iz vse Jugoslavije in ob slovesu so si obljubili: »Prihodnje leto se spet vidimo na mladinski delovni akciji!«

BORIS FERENČAK

Valilnica piščancev v Zadobrovi

Na poučni ekskurziji po naši okolici smo obiskali valilnico piščancev v Zadobrovi, ki je obrat Perutnine Zalog. Tu se zvali letno 13 milijonov piščancev. V predvalilnikih so jajca 18 dni pod določeno temperaturo in vlago. Zadnje tri dni so v izvalilnikih. Po izvalitvi piščancev takoj cepijo proti različnim boleznim.

Valijo več vrst piščancev: brojlerje, konzumne in piščance — starše za brojlerje. Brojlerje pošiljajo v kartonskih škatlah na razne farme, te pa kmetom — kooperantom, ki jih v 52 dneh zredijo za zakol. Kupimo jih lahko v trgovinah. Pri plemenskih piščancih pa morajo določiti spol. To delo opravljajo po naši domovini trije Japonci, ki so stalno nastanjeni v Zagrebu. Pri delu so zelo vzdržljivi, saj ko pridejo, delajo nepretrgoma skoraj dva dni in noči. Ob močni svetlobi vsakdo od njih določi spol 1.200 piščancev na uro.

Puhaste piščance, ki so neprestano čivkali, smo smeli jemati tudi v roke. Večina od nas bi najraje odnesla domov vsaj po

Umril je naš dolgoletni sodelavec — raznašalec našega časopisa Franc Zupančič. Hvala za vse nesebično opravljeno delo.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu!
Uredništvo
Naše skupnosti

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana-Moste-Polje. Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Leon Čepe, Janez Jančar, Darja Juvan, Marina Juvančič, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Stimec, tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirikrat tedensko v 23.300 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljani 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana-Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

eno rumeno kepico, ki stane 32 din.

Ko smo si vse ogledali, smo se prijaznemu tovarišu zahvalili za pogovor in čas, ki nam ga je posvetil. V šolo smo se vrnili s spoznanjem, da spet nekaj več vemo o naši okolici.

KARMEN MAVRIČ,
novinarski krožek
nižje stopnje
na OŠ Edvarda Kardelja

Cesta ni igrišče

Mi otroci se večkrat igramo na cestah, ker ni dovolj igrišč in travnikov. Zato pa pride večkrat do nesreče in moramo biti zelo previdni. Tudi v bližini ceste ni varno. Tam, kjer ceste niso prometne, se lahko igramo, čeprav ne tako brezbrizno kot na igrišču ali travniku.

V našem naselju je veliko zelenih trat in igrišč. Toda le nekaj ni v redu. Kadar se igramo na travi, nas starejši večkrat spodijo stran, češ da uničujemo zelenje; kadar pa hočemo na igrišče, lahko večkrat samo opazujemo starejše, ki igrajo nogomet, rokomet in košarko.

Mislím, da to ni pravilno, ker so igrišča predvsem namenjena otrokom. Zato se potem ne sprašujemo, zakaj je toliko nesreč med igro na cesti.

MIRA VELJIČ, 6. a
OŠ Karla
Deskovnika-Kajuha

Ali se zavedamo, da smo ustvarjalci tudi mi?

Morda je to za nas malo težko vprašanje, a to so besede, ki jih srečujemo vsak dan. Večkrat gredo mimo nas, včasih celo hočemo tako. Starši, učitelji in mnogi drugi nam vsak dan zastavljajo taka vprašanja, malo drugače postavljena, a bistveno enaka. Ali jih sprejemamo kot opozorilo, grajo ali spodbudo?

Naj bo eno ali drugo, gotovo je to, da se premalo zavedamo pomena teh besed. Mar se nismo prav ob sprejemu med pionirje in mladince zaobljubili in si začrtali našo pot? Res, naše možnosti niso neskončno velike, a že z našim učenjem in delom lahko pokažemo, kaj smo. Saj nas je tudi naš tovariš Tito učil, naj se naša ustvarjalnost v prvi vrsti pokaže v učenju in pri delu. S tem bomo najbolje dokazali, da nadaljujemo tradicijo, ki nam jo je začrtala NOB in da vsi tisti, ki so se bojevali za našo svobodo, lahko z zaupanjem gledajo na nas kot na graditelje in ustvarjalce še lepše bodočnosti.

MOJCA KASTELIC,
OŠ Vide Pregarc

Nekaj statistike o MDA 81

Ob zaključku letošnjih MDA ne bo odveč, če se ozremo tudi na statistične podatke, ki na prvi pogled morda niso tako zelo zanimivi, a nam lahko mnogo pripomorejo pri pripravah na prihodnje leto.

Letos se je iz naše občine udeležilo MDA 173 brigadirjev — 141 mladincev in 32 mladink. Podatki torej kažejo, da se še v premlado mladink odloča za sodelovanje na akcijah in bo treba v prihodnjem letu posvetiti vključevanju deklet v MDB več pozornosti. Zaskrbljujoč je podatek, da je letos v naših brigadah sodelovalo le 17 članov ZK, kar je le 9,8 % vseh udeležencev. Iz podatkov je dalje razvidno, da nismo preobremenjevali družbenega dela, saj je na akcijah sodelovalo 30 % delavcev in 68,9 % učencev, a samo 1,1 % študentov! Slednji torej ne prispevajo deleža, ki ga od njih pričakujemo vsa naša družba.

Kljub uspehom, ki jih naše brigade dosegajo na deloviščih, torej ne moremo biti popolnoma zadovoljni in bo v prihodnjem letu treba dati skrb za odpravo teh — in še morda katerih — pomanjkljivosti poseben poudarek.

BORIS FERENČAK

Ustanovili bomo društvo gojiteljev malih živali

V naši občini je veliko rejcev malih živali, ki pa so nepovezani in med seboj ne sodelujejo, kar oboje bi lahko — pozitivno urejeno — pomagalo pri uspešnejši reji kuncev, golobov, ptic in drugih malih živali. V Sloveniji že uspešno deluje večje število društev, ki so pripomogle h kakovostni rasti malih živali.

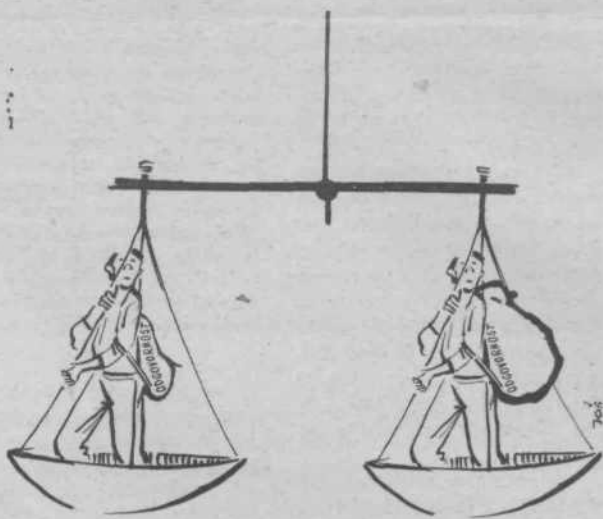
Sedaj tudi v naši občini pripravljamo ustanovitev društva gojiteljev malih živali. Ustanovni občni zbor bo predvidoma v novembru in vabimo vse rejce, da se včlanijo v društvo.

Kdor se želi včlaniti v društvo gojiteljev malih živali, naj pošlje prijavo na uredništvo Naše skupnosti, Ob Ljubljani 42-II, 61110 Ljubljana-Moste.

V prijavnici navedite poleg točnega naslova tudi, katere male živali gojite, vašo pripravljenost za sodelovanje v organih društva in kaj od društva pričakujete, oziroma katere so, po vašem mnenju, njegove naloge.

Rejci malih živali! Vključite se in sodelujte v svojem društvu!

Pripravljalni odbor za ustanovitev društva gojiteljev malih živali

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

Zadnje čase mnogo govorimo o odgovornosti. Nisem pa zasledil, da bi koga klicali na odgovornost. No, če sem in tja koga odgovorni organi le pokličejo na odgovornost, potem je to skoraj praviloma delavec in ne vodilna oseba. Ne bom navajal konkretnih primerov, ker se lahko zgodi — ker nisem odgovorna oseba — da me pokliče odgovorna oseba na odgovornost. Pri nas je namreč, žal, mnogokrat tako, da lahko kritiziramo državo in socializem, pa ti nihče nič neče, temveč je to konstruktiven odnos do naše stvarnosti. Če pa kritiziramo slabo delo posameznika, je to obrekovanje.

KOMENTAR

Takoj se pozna, da ste med tistimi, ki si privoščijo polno mero kritiziranja naše stvarnosti. Le o vodilnih osebah govorite. Vsi pa smo samo delavci z več ali manj odgovornosti.

Res pa je, da bi naši odgovornosti lahko rekli tudi obratno sorazmerna odgovornost. To pomeni, da ima tisti, ki ima na delovnem mestu manj odgovornosti, več odgovornosti kot tisti, ki ima na delovnem mestu več odgovornosti. Rezultat tega je, da smo konec koncev v povprečju vsi enako odgovorni in torej enakopravni. In to je tudi bolj humano, saj ima vsak nekaj.

Verjetni razlog za to pa so visoki stroški dokazovanja odgovornosti. Govorilo se je o primeru, da je bil nekdo odgovoren za dva stara milijona, pa je bilo za dokazovanje odgovornosti že porabljen denarja preko vsote, za katero je bil odgovoren in so zato postopek ustavili — da bi tisti, ki so ga vodili, ne postali za več odgovorni. Če je tako v vseh primerih, potem si lahko mislimo, da česa bi prišli, če bi poklicali nekoga na odgovornost npr. za dve stari milijardi...

Tudi to je prav, da je pred kritiziranjem bolj zaščiteno posameznik kot skupnost. Kaj pa more drobcena, individualna kritika proti skupnosti. Nič, toliko kot nalet komarja na nosoroga. A posameznika, drobceno, nežno bitje v tej vrsti skupnosti lahko kritika popolnoma uniči. Sicer pa mislim, da bi vas bilo treba zaradi takih misli poklicati na odgovornost.

Zbodel je MAM,
narisal pa JOŠ

V centru Most otrokom in mladim ni namenjeno prav veliko športnih in igralnih površin. Zato se je marsikateri občan začudil, ko je na letnem telovadišču TVD Partizan Moste — ki pa ga uporabljata tudi moščanska gimnazija in krajevna skupnost — zagledal veliko luknjo in izkopano zemljo na delu igrišča in atletske steze, ki zato zdaj nista več uporabna. Celo nepoučeni so po obliki izkopa zaslutili, da bo tam zrastle nove balinišče. Kdo je sprejel sklep o tem? Kdo je dovolil gradnjo? Kdo je presodil, da je balinarska steza pomembnejša kot športne površine za mladino?

Ker bi odgovori na ta vprašanja zanimali več naših občanov, še zlasti pa krajanje Most, pričakujemo, da nam bodo tisti, ki poznajo razloge za to početje ali so le-tega tudi dovolili, omogočili objavo njihovih pojasnil že v naslednji številki Naše skupnosti. (Foto: D. J.)

VZEMI SI ČAS — NE ŽIVLJENJE

PREDŠOLSKI OTROK NA CESTI

Varnosti na cesti ne bodo dosegli samo s prometno vzgojo v vzgojno-varstvenih zavodih, ampak bodo morali v veliki meri sodelovati tudi starši.

Najmlajši udeleženci v prometu niso niti telesno niti duševno dorasli, da bi samostojno in varno sodelovali v prometu. Zato predšolski otrok ne sme brez nadzorstva na cesto.

Predšolskega otroka mora vselej spremljati odrasla oseba, četudi samo na igrišče. Stalno ga je treba imeti pod nadzorstvom, saj nikoli ne veste, kakšne bodo njegove reakcije na neprestano spreminjajoče razmere v prometu. Možna je, da bo otrok brezglavo skočil na cesto, če mu bo tja ušla žoga ali pa bo na drugi strani ceste zagledal očeta ali mater; to pa mu morate preprečiti.

Tudi predšolski otroci mo-

rajo biti deležni prometne vzgoje. Otroka je treba poučevati med potnjo, seveda pa morate vi, starši, prvi spoštovati prometne predpise in znake, ki jih boste razlagali otroku. Otroka je treba naučiti in navaditi na nekatere manj pomembnejše znake in pravila, kot so prehod za pešce, semafor, podhod za pešce, križišče ceste z železniško progo ipd.

Otroka je treba poučiti, kdaj ne sme prečkati ceste, kje jo lahko, da pa je ne sme, če ni prehoda za pešce, da mora vselej opazovati promet, če želi prečkati, sicer pa naj poprosi odraslo osebo, ki ga bo spremljala čez prehod. Da se ne sme igrati na cesti, pločniku ali parkirnem prostoru, pa je tako jasno.

Otroku morate pojasniti, da se miličnika na cesti ne sme bati, ampak mu mora zaupati,

saj mu bo ta vselej rad pomagal.

Če boste vozili otroka z avtomobilom, naj vselej sedi na zadnjem sedežu, po možnosti v posebnem sedežu, zavarovanem z varnostnim pasom. Kljub tem naj ga še čuva odrasla oseba, ki mu bo preprečila odpiranje vrat ali oken, hojo in skakanje po zadnjem sedežu, s tem pa motenje ali celo oviranje voznika. Nikakor ne popustite otroku, ki se želi peljati na prvem sedežu, v naročju sopotnika na prvem sedežu ali celov v naročju voznika, saj ni človeka, ki bi pri morebitni nesreči zadržal otroka, da ne bi zletel naprej in se poškodoval. Take poškodbe pa so običajno tragične.

